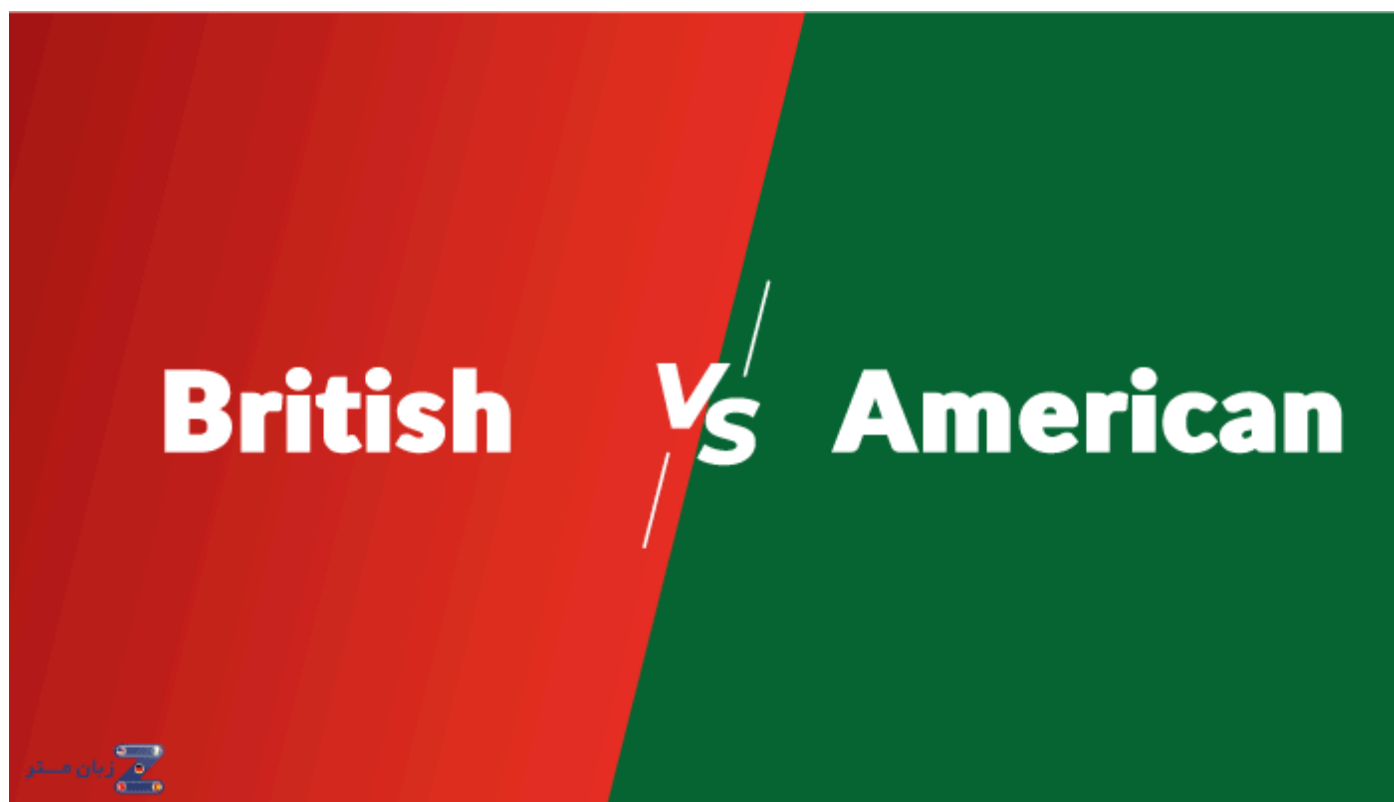

شما در حال مطالعه نسخه آنلاین یکی از مقالات «زبان مستر» هستید. لطفاً توجه داشته باشید که در این نسخه، برخی امکانات تعاملی مانند پخش صوت، ویدیو و تمرین‌های هوش مصنوعی در دسترس نیستند. برای مشاهده نسخه کامل و آنلاین مقاله، همراه با امکانات آموزشی و تجربه کاربری بهتر، [اینجا کلیک کنید](#).

تفاوت لهجه American و British

ارسال شده توسط علی بهادری | مقالات زبان انگلیسی | ۲۰۲۰/۰۲/۱۴ | ۲۰۲۰ بازدید

تفاوت لهجه American و British

برای زبان‌آموزانی که درگیر آموزش زبان انگلیسی هستند در مورد تفاوت لهجه بریتیش و امریکن بحث‌های زیادی وجود دارد. اینکه کدام صحیح‌ترین است؟ کدام یک برای مکالمه و برقراری ارتباط بهتر است؟ کدام یک درک و یادگیری آسان‌تری دارد؟ اینها فقط برخی از سوالاتی است که مطرح می‌شود و پاسخ قطعی به هیچ‌یک از آنها وجود ندارد. یک جمله قدیمی وجود دارد که می‌گوید آمریکا و انگلیس “دو ملتی هستند که با یک زبان مشترک تقسیم شده‌اند.” هیچ‌کس دقیقاً نمی‌داند چه کسی این حرف را زده است، اما بیانگر احساس بسیاری از انگلیسی‌ها در مورد انگلیسی آمریکایی است.

موضوعات این مقاله

1 تفاوت لهجه American و British

2 آیا انگلیسی آمریکایی و انگلیسی واقعا تفاوت زیادی دارند؟

آیا انگلیسی آمریکایی و انگلیسی واقعا تفاوت زیادی دارند؟

در این مطلب می‌خواهیم بعد از برخی تفاوت‌های کلی روی تلفظ نیز تمرکز کنیم تا کمی در این مورد روشن شوید. ما ممکن است یک زبان مشترک داشته باشیم اما وقتی صحبت از شنیدن مکالمه‌های شخصی از ایالات متحده با شخصی از انگلیس می‌شود هیچ چیز مشابهی در لهجه آنها متوجه نمی‌شوید. همه چیز، از قرار دادن Z در همه جملان گرفته تا کلماتی که یکسان نوشته می‌شوند اما هنگام بیان کاملاً متفاوت هستند – یک اقیانوس کامل تفاوت زبانی بین دو گوینده اصلی انگلیسی زبان در جهان وجود دارد. تفاوت لهجه بریتیش و آمریکایی چندان زیاد نیست شباهت‌های انگلیسی بریتانیایی و انگلیسی آمریکایی بسیار بیشتر از تفاوت لهجه AMERICAN و BRITISH است. ما فکر می‌کنیم که تفاوت انگلیسی بریتیش و امریکن اغلب اغراق‌آمیز است. در صورتی که اگر بتوانید یک سبک را درک کنید، باید سبک دیگر را نیز درک کنید.

به استثنای برخی از گویش‌های منطقه‌ای، اکثر بریتانیایی‌ها و آمریکایی‌ها می‌توانند بدون مشکل زیادی گویش یکدیگر را درک کنند. آنها برنامه‌های تلویزیونی یکدیگر را تماشا می‌کنند، ترانه‌های یکدیگر را گوش می‌کنند و کتاب‌های یکدیگر را می‌خوانند. آنها حتی گاهی لهجه‌های یکدیگر را مسخره می‌کنند. اگر آماده هستید که تفاوت لهجه AMERICAN و BRITISH را بدانید با ادامه مطلب همراه ما باشید.

۱. لحن یا آهنگ سازی (Intonation)

این بارزترین تفاوت لهجه بریتیش و آمریکایی است. در ایالات متحده، انگلیسی زبان ها بسیار آرام و یکنواخت صحبت می کنند. با این حال، زبان انگلیسی بسیار رساتر است و آنها مصوت ها را بسیار بیشتر می کنند. درک این مشخصه برای کسانی که قصد یادگیری زبان انگلیسی را دارند آسان تر است. در واقع بهبود درک شنیداری هنگام مواجه شدن با لهجه بریتیش بسیار آسان تر است.

۲. واکه ها

آمریکایی ها تمایل دارند نوع گویش خود را به ویژه در تلفظ واکه ها ساده تر کنند. انگلیسی بریتانیایی ۱۲ صدای واکه و دیفتونگ دارد، در حالی که انگلیسی آمریکایی چنین موارد عجیب غریبی را از بین می برد. صدای 'a' کوتاه در کلماتی مانند cup با صدای 'schwa' / ə / یا 'ə' که مصوت خنثی است جایگزین می شود. این 'a' در animal به عنوان 'i' تلفظ می شود. صدای / ɒ / را می توان در کلماتی مانند 'what' یا 'box' پیدا کرد. آمریکایی ها آن را با 'o' یا 'a' بلند جایگزین می کنند. دیفتونگ هایی که به "schwa" ختم می شوند در لهجه آمریکایی وجود ندارند. دیفتون / ɪə / که در کلمه beer یافت می شود / b / r / تلفظ می شود.

۳. تلفظ حرف 'R'

این مشهود ترین تفاوت لهجه بریتیش و آمریکایی است. انگلیسی امریکن دارای چیزی است که ما آن را تلفظ 'rhotic' یا روتیک از حرف R می نامیم. این بدین معنی است که "r" در انتهای هجا تلفظ می شود، به عنوان مثال در کلمه art. مطابق استاندارد (Received Pronunciation) یا RP، "حرف r" نباید تلفظ شود و مصوت که قبل از آن می آید باید بیشتر تاکید شود. یک مثال خوب از انگلیسی در الگو کلمه car است که "Caa" تلفظ می شود ممکن است کمی عجیب به نظر برسد، اما انگلیسی ها آن را اینطور تلفظ می کنند. وقتی چند نمونه از بهترین سریال های انگلیسی را تماشا کنید و بیشتر به تلفظ ها توجه کنید خودتان بهتر درک می کنید.

۴. تلفظ حرف "T"

تلفظ حرف "T" در اینجا برعکس حرف 'r' اتفاق می افتد. در لهجه بریتیش حرف "T" را به وضوح در انتهای هر کلمه تلفظ می کنند. مثال خوب برای نشان دادن این قانون کلمه "out" است. در لهجه آمریکایی معمولاً این نوع 't' را به «ʔ» تبدیل می کنند. این فقط کار خلاف لهجه بریتیش نیست، بلکه نحوه صحبت آنها است. برای اینکه یک گاوچران معتبر باشد، کلمه "awr" تلفظ می شود.

در انگلیسی آمریکایی، وقتی حرف 't' را قبل یا بعد از یک صامت دیگر می آورند، در واقع این حرف تلفظ نمی شود. به عنوان مثال، تفاوت زیادی بین تلفظ can و cannot وجود ندارد.

۵. کلمات کوتاه تر می شوند

این یک اتفاق بسیار رایج در انگلیسی آمریکایی است که عمدتاً به عنوان رایج ترین تفاوت لهجه بریتیش و آمریکایی شناخته می شود. این یک مورد دیگر است که آن را از انگلیسی بریتانیایی متمایز می کند. انگلیسی ها با افزایش تلفظ خود وقت خود می گیرند و معمولاً از حروف به راحتی دست نمی کشند. آمریکایی ها اغلب به سمت عملی بودن گرایش دارند، معمولاً آنها به نحو عجیبی هنگام تلفظ کلمات حروف را کنار می گذارند. به عنوان مثال می توان به کلمه "facts" اشاره کرد، انگلیسی ها آن را مانند تلفظ کلمه "fax" تلفظ می کنند، اما آمریکایی ها به طور معمول "t" را هم نادیده می گیرند.

۶. واژگان

واژگان نیز رایج ترین تفاوت لهجه بریتیش و امریکن است. صدها کلمه در مکالمات روزمره این دو لهجه وجود دارد که متفاوت هستند. به عنوان مثال، انگلیسی ها جلوی اتومبیل را bonnet می نامند، در حالی که آمریکایی ها آن را hood می نامند. آمریکایی ها به تعطیلات رفتن را vacation، در حالی که بریتانیایی ها به تعطیلات holidays می گویند. مثالهای به مراتب بیشتری وجود دارد که خوشبختانه، اکثر آمریکایی ها و انگلیسی ها معمولاً می توانند معنای آن را از طریق متن یک جمله حدس بزنند.

۷. اسم های جمع

تفاوت لهجه AMERICAN و BRITISH در جنبه دستوری بین دو گونه نیز وجود دارد. با اسامی جمع شروع می کنیم. ما به طور معمول برای اشاره به گروهی از افراد از اسم های جمع استفاده می کنیم. در انگلیسی آمریکایی، اسم های جمعی مفرد هستند. به عنوان مثال، staff به گروهی از کارمندان اشاره می کنند. band به گروهی از نوازندگان اطلاق می شود. team به گروهی از ورزشکاران اشاره دارد. اما در انگلیسی بریتانیایی، اسم های جمع می توانند مفرد یا جمع باشند. ممکن است بشنوید کسی با لهجه انگلیسی می گوید: "The team are playing tonight" یا "The team is playing tonight".

۸. افعال کمکی

تفاوت دستور زبان دیگر بین انگلیسی آمریکایی و انگلیسی بریتانیایی به افعال کمکی مربوط می شود. افعال کمکی که به افعال کمکی نیز معروف هستند، افعالی هستند که به تشکیل یک عملکرد دستوری کمک می کنند. آنها با افزودن اطلاعات در مورد زمان، حالت و صدا به فعل اصلی کمک می کنند.

به فعل کمکی shall توجه کنید. بریتانیایی ها برای بیان آینده بعضی اوقات از باید استفاده می کنند. به عنوان مثال، “I shall go home now.” آمریکایی ها می دانند که معنی آن چیست، اما به ندرت از آن در مکالمه خود استفاده می کنند. چون از نظر آن ها بسیار رسمی است. آمریکایی ها احتمالاً از “I will go home now.” استفاده می کنند. در فرم سوالی، یک بریتانیایی ممکن است بگوید “Shall we go now?”، در حالی که یک آمریکایی احتمالاً می گوید، “Should we go now?”. وقتی آمریکایی ها می خواهند عدم تعهد را بیان کنند، از فعل کمکی do همراه با not بعد از فعل need استفاده می کنند. “You do not need to come to work today.” انگلیسی ها فعل کمکی را می گویند. “You needn't come to work today.”

۹. افعال زمان گذشته

در لهجه بریتیش و آمریکایی تفاوت های کوچکی با اشکال گذشته از افعال بی قاعده هم پیدا خواهید کرد. زمان گذشته learn در انگلیسی آمریکایی learned است. در لهجه انگلیسی بریتانیایی از گزینه learnt یا learned بهره می برد. همین قانون در مورد dreamed / burnt / leaned و dreamt / burned و leant / learned آمریکایی ها تمایل دارند از پایان بندی -ed استفاده کنند. انگلیسی ها تمایل دارند از پایان بندی با -t استفاده کنند.

در شکل مضارع گذشته، آمریکایی ها تمایل دارند از انتهای -en برای برخی از افعال بی قاعده استفاده کنند. به عنوان مثال، یک آمریکایی ممکن است بگوید، “من هرگز گرفتار نشده ام” “I have never gotten caught.” در حالی که یک بریتانیایی می گفت، “من هرگز گرفتار نشده ام.” “I have never got caught.”

آمریکایی ها هم از حرف گذشته و هم از فاعل گذشته استفاده می کنند. انگلیسی ها فقط از got استفاده می کنند. زیاد نگران این تفاوت های کوچک در اشکال گذشته افعال بی قاعده نباشید. مردم هر دو کشور به راحتی می توانند هر دو تفاوت لهجه بریتیش و آمریکایی را درک کنند. اگرچه انگلیسی ها تمایل دارند که تلفظ آمریکایی را اشتباه تلقی کنند.